616/01

Den 26. marts 2001 blev i sag nr. 53.657:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikringsselskabet
Vejle Brand
af 1841 g/s
"Gormsgaard"
Gormsgade 2
7100 Vejle

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s, klager over selskabets behandling af en anmeldt tandskade.

Klageren har ved et fald beskadiget tænderne +1 og +2.

Selskabet har i skrivelse af 2/8 2000 anført følgende: "Vedrørende den endelige tandbehandling ... har selskabet afvist at betale for rodbehandling og støbt opbygning af +1, idet behandlingen var påkrævet forud for uheldet grundet rodspidsbetændelsen. Klagerens tandlæge har desuden foreslået endelig behandling ved operativ fjernelse af +2 og en 3-leddet bro fra +1 - +3. Selskabet har alene accepteret at dække 50% af udgiften til denne behandling, idet vi har vurderet, at behandlingen vil medføre en tilsvarende forbedring af klagerens tandstatus – set i forhold til de henved 26 år gamle kroner som de skadede tænder var forsynet med forud for uheldet."

Sagen har været forelagt nævnets tandlægesagkyndige, der i skrivelse af 25/8 2000 har udtalt følgende: "Det er oplyst, at der var en rodbetændelse på +1, hvilket ikke kan være en følge af uheldet. Det angives, at +2 er fraktureret under knogleniveau og at tanden

er obliteret. Denne tand kan derfor ikke bevares. De fremsendte røntgenbilleder viser, at nabotænderne er forsynede med metalkeramikkroner og at der ikke er tegn på parodontose. Der er stillet et forslag om fremstilling af en 3-leddet bro til erstatning af +2 og samtidig bliver +1 restaureret. Porcelænskronerne på +1,2 var af ældre dato, men der er ikke forhold, der tyder på at disse umiddelbart stod over for en udskiftning. Der skulle udføres en rodbehandling på +1 og denne behandling samt fremstilling af en stiftopbygning i +1 er ikke behandlinger, der er en følge af uheldet. Frakturen af +2 ville i sig selv nødvendiggøre fremstilling af en 3-leddet bro og skadelidte anses derfor berettiget til en erstatning til denne behandling i alt kr. 16.672,00."

Nævnets tandlægesagkyndige har i en supplerende redegørelse af 14/12 2000 udtalt følgende: "Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 har i skrivelse af 5. oktober anmodet om en vurdering af, hvorvidt den behandling skadelidte skal have udført efter en ulykke medførte en forbedring af tandsættet. I den aktuelle sag har skadelidte haft kroner på +1 og +2 der har fungeret i ca. 26 år. Det må anses for ret usædvanligt, at kroner har så lang en funktionsperiode men der har ikke været forhold, der tydede på, at de ikke kunne fungere i endnu nogle år. Der var en rodbetændelse på +1 før uheldet og denne tand skulle rodbehandles og forsynes med stiftopbygning. Disse behandlinger er ikke følger af ulykken, hvilket der også er taget hensyn til i min tidligere skrivelse. For at rodbehandle +1 vil det være nødvendigt at gennembore porcelænskronen på +1. Dette ville svække tanden og denne ville lettere kunne frakturere. Der bliver ved brobehandlingen til erstatning af +2 fremstillet en ny krone på +1. Dette kan isoleret betragtet anses for en forbedring af tandstatus for +1, men skal +2 erstattes med en bro må +1 anvendes som bropille også selvom tanden var intakt. Det havde imidlertid også været muligt at erstatte +2 med et implantat, hvilket ikke havde forudsat en kronebehandling af +1. Udgiften til implantatbehandlingen ville være kr. 18-20.000,-. Skaden på +1 ville ikke berettige til fuld erstatning men den samlede erstatning ville overskride det aktuelle behandlingsforslag på kr. 16.672,- foreslået i tidligere skrivelse. Det er derfor vurderingen, at der ved en samlet betragtning ikke sker en forbedring af tandstatus."

Selskabet fastholder, at man alene vil betale 7.875 kr., idet man anser behandlingen for en forbedring af klagerens tandstatus.

Nævnet udtaler:
Under henvisning til den sagkyndiges udtalelse,

b e s t e m m e s :

Selskabet, Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s, skal udbetale i alt 16.672 kr. med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Marianne Højgaard Pedersen